

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Co/36/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317209924
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavel Lukáč
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4317209924.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Lukáča a členov senátu JUDr. Jána Bzdúška a Mgr. Erika Németha, v právnej veci žalobcu: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, Bratislava, IČO: 31 595 545, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Kvačalova 26, Bratislava 2, proti žalovanému: K. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. O. B., o zaplatenie 41 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti II. výroku rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 5C/4/2017- 48 zo dňa 22.11.2017, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 5C/4/2017 - 48 zo dňa 22.11.2017 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 6,83 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6,83 eura od 04.12.2014 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia (I. výrok), vo zvyšku žalobu zamietol (II. výrok) a žalovanému nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznal (III. výrok).

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 9 ods. 1, ods. 2, ods. 4, § 11 ods. 11, ods. 13 zákona č. 381/2001 o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „Zákon o povinnom zmluvnom poistení“), § 788 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, § 789 ods. 1, ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „Obč. zák.“), v časti úroku z omeškania s poukazom na ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. a v časti trov s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Súd prvej inštancie uviedol, že poisťná zmluva ako osobitný zmluvný vzťah má formálny charakter a na jej platnosť sa vyžaduje písomná forma. Obligatónymi náležitosťami poisťnej zmluvy je označenie zmluvných strán, náhodná udalosť s ktorou je spojený vznik povinnosti poisťovateľa poskytnúť plnenie, označenie poisťného plnenia ako aj poisťné. Medzi ďalšie obligatórne náležitosti poisťnej zmluvy Občiansky zákonník zahrňuje aj výšku poisťnej sumy, výšku poisťného, jeho splatnosť a o aký druh poisťného ide, poisťnú dobu a práva ako aj povinnosti poisťovateľa, poisteného a poisťníka. Splatenosť poisťného znamená určitý termín, ku ktorému treba zaplatiť dohodnuté poisťné. Povinným zmluvným poistením osobitný právny predpis ukladá určitým osobám povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu a zotrvať v takomto právnom vzťahu po dobu výkonu určitej činnosti. Medzi základné povinné zmluvné poistenie patrí aj poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktoré upravuje

osobitný právny predpis a to zákon č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Každá zmluva, ktorú uzatvára dodávateľ a spotrebiteľ sa považuje za spotrebiteľskú s tým, že nie je rozhodujúce, v akej forme je takáto zmluva uzavretá. Za dodávateľa sa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka považuje osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zo spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca uzavrel poistnú zmluvu týkajúcu sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v pozícii dodávateľa a žalovaný v pozícii spotrebiteľa, pričom ten nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Zároveň medzi stranami sporu bola uzavretá formulárová zmluva, ktorej obsah bol vopred pripravený žalobcom s tým, že žalovaný nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť obsah takejto zmluvy. Z uvedených dôvodov tak medzi stranami sporu vznikol spotrebiteľský právny vzťah, pričom žalovaný má postavenie spotrebiteľa. Súd považoval za nesporné, že strany sporu platne uzavreli poistnú zmluvu, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal zaplatiť poistné vo výške 82 eur ročne v polročných splátkach po 41 eur s tým, že začiatok poistenia bol dohodnutý k 02.05.2014. Predmetom poistenia bolo povinné zmluvné poistenie motorového vozidla X. I., pričom poistné mal žalovaný plácať k 02.05. a 02.11. bežného roka. Splátka prvého poistného bola dojednaná za obdobie od 02.05.2014 do 02.11.2014 vo výške 41 eur. Z výpisu inkasného účtu poistnej zmluvy za obdobie od 02.05.2014 do 10.03.2017 vyplýva, že žalovaný poistné za obdobie od 02.05.2014 do 01.11.2014 vo výške 41 eur uhradil v prospech žalobcu dňa 30.05.2014. Následne žalovaný neuhradil ďalšiu splátku poistného a to za obdobie od 02.11.2014 do 01.05.2015, pričom túto splátku mal uhradiť do 02.11.2014. Poistenie tak zaniklo k 02.12.2014 a to z dôvodu, že nebolo zaplatené poistné v zákonnej jednomesačnej lehote. Tieto skutočnosti medzi stranami sporu neboli sporné a preto súd z takto ustáleného skutkového stavu vychádzal. Keďže poistenie zaniklo tak žalobcovi vznikol nárok na pomernú časť poistného ku dňu zániku poistenia (do 02.12.2014) v zmysle § 11 ods. 11 zákona č. 381/2001 Z. z. Žalovanému tak vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžné poistné vo výške 6,83 eura ktoré predstavuje nezaplatené časť poistného ku dňu zániku poistenia, teda za obdobie od 02.11.2014 do 02.12.2014. Žalobca nepreukázal ním tvrdené skutočnosti, že mu vznikol nárok na poistné až do konca poistného obdobia a to až do 01.05.2015, pretože došlo ku škodovej udalosti, z ktorej mu vznikla povinnosť nahradiť škodu, nakoľko žiadnym listinným dôkazom, resp. ani iným dôkazným prostriedkom nepreukázal takéto skutočnosti. Z uvedených dôvodov tak žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť poistné ku dňu zániku poistenia, t.j. do 02.12.2014, pričom žalovaný uhradil za obdobie od 02.05.2014 do 01.11.2014 poistné vo výške 41 eur a vznikla mu povinnosť zaplatiť len sumu 6,83 eura. Preto súd žalobu žalobcu v časti presahujúcej sumu 6,83 eura ako nedôvodnú zamietol. Súd zároveň priznal žalobcovi aj nárok na úroky z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. nakoľko žalovaný sa dostal do omeškania s peňažným plnením a to od 04.12.2014, pretože bol povinný zaplatiť dlžné poistné z titulu zániku poistenia a začiatok omeškania nebol medzi stranami sporu sporný. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP.

4. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie v časti jeho II. výroku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom uviedol, že súd napadnutým rozsudkom zamietol ich žalobu z dôvodu nepreukázania škodovej udalosti. Napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a nesprávneho vyhodnotenia vykonaných dôkazov. Právny vzťah, ktorý vznikol medzi žalovaným a žalobcom bol založený poistnou zmluvou č. 6816914267 (poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla) zo dňa 01.05.2014. Z titulu oznámenia zániku poistného rizika zo strany žalovaného došlo k zániku predmetnej poistnej zmluvy ku dňu 02.12.2014. V zmysle ust. § 11 ods. 12 Zákona o povinnom zmluvnom poistení ak zanikne poistenie zodpovednosti pred koncom poistného obdobia, za ktoré bolo alebo malo byť zaplatené poistné, a v tomto poistnom období dôjde ku škodovej udalosti, z ktorej vznikla povinnosť poisťovateľa nahradiť škodu, má poisťovateľ právo poistné až do konca tohto poistného obdobia. Vzhľadom na vznik škodovej udalosti má poisťovateľ právo na dlžné poistné do konca poistného obdobia. Žalobca má za to, že tvrdenie súdu prvej inštancie o neunesení dôkazného bremena a nepreukázaní okolnosti zániku poistnej zmluvy je nesprávny. Je nutné poukázať na ustanovenie § 151 ods. 1 CSP, podľa ktorého „ak skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.“ Čiže ak skutočnosť tvrdená jednou stranou sporu nie je spochybnená druhou stranou sporu, považuje sa táto skutočnosť za nespornú (fikcia nespornosti). Žalovaný zostal počas celého sporu pasívny a nečinný. Na základe vyššie uvedených skutočností a v súlade s princípom formálnej pravdy uvádza, že súd prvej inštancie mal pri svojom rozhodovaní

vychádzať zo skutočností uvedených žalobcom ako zo zhodných skutočností, ktoré žalovaný nepoprel, nenamietal okolnosti uzavretia a platnosti predmetnej poisťovnej zmluvy a rovnako skutočnosť o škodovej udalosti. Správnym právnym posúdením by súd prvej inštancie žalobe v celom rozsahu vyhovel. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhuje, aby odvolací súd odvolaniu v celom rozsahu vyhovel v súlade s petítom odvolania.

5. Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu nevyjadril.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti II. výroku, ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach odvolania podaného žalobcom (§ 379 CSP, § 380 CSP) a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Rozhodol tak bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP).

7. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 15.05.2017 domáhal voči žalovanému zaplata 41 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 41 eur od 04.12.2014 do zaplata. Svoj návrh odôvodnil tým, že žalobca dňa 01.05.2014 uzatvoril so žalovaným poisťovnú zmluvu č. 6815151309, na základe ktorej poskytol žalovanému poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla značky X. typ I., VIN č. Z Žalobca ďalej poukázal na skutočnosť, že vyššie uvedenou poisťovnou zmluvou bola zmluvnými stranami dohodnutá výška ročného poistného 82 eur so splatnosťou poistného v zmysle zmluvných dojednaní poisťovnej zmluvy. Následne na základe oznámenia žalovaného o zániku poistného rizika v zmysle § 9 ods. 1 a 2 Zákona o povinnom zmluvnom poistení došlo k zániku poistenia vyplývajúceho z poisťovnej zmluvy č. 6815151309, a to dňa 02.12.2014. Žalobca ďalej uviedol, že v súlade s ustanovením § 11 ods. 12 Zákona o povinnom zmluvnom poistení si poisťovateľ uplatňuje dlžné poistné do konca poistného obdobia, t.j. do dňa 01.05.2015 vzhľadom na vznik škodovej udalosti, z ktorej vznikla povinnosť poisťovateľa nahradiť škodu. Listom zo dňa 03.10.2016 oznámil žalobca žalovanému zánik poistenia a zároveň vyzval žalovaného na zaplata dlžného poistného v sume 41 eur, pričom žalovaný svoj dlh z titulu nezaplata poistného nezaplatal, čím sa dostal do omeškania s peňažným plnením, a to odo dňa nasledujúceho po zániku poistenia. Súd prvej inštancie vydal dňa 22.11.2017 rozsudok pod č. k. 5C/4/2017 - 48, ktorým žalobe žalobcu v časti o zaplata sumy 6,83 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 6,83 eura od 04.12.2014 do zaplata vyhovel. Vo zvyšnej časti, t. j. v časti predstavujúcej nárok na zaplata sumy 34,17 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 34,17 eura od 04.12.2014 do zaplata žalobu zamietol. Žalobca podal v zákonnej lehote proti uvedenému rozsudku v časti II. výroku odvolanie a vec bola predložená odvolaciemu súdu na rozhodnutie o podanom odvolaní.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Podľa § 387 ods. 3 CSP odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

11. Keďže odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil, odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a v súlade s § 387 ods. 2 CSP sa preto v odôvodnení svojho rozhodnutia o odvolaní obmedzuje na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

12. Citované ustanovenie § 387 ods. 2 CSP umožňuje odvolaciemu súdu použiť tzv. skrátené odôvodnenie rozsudku v prípade, ak sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. V takomto prípade sa odvolací súd môže v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. CSP v ustanovení obsiahnutom v § 387 ods. 2 ďalej

vyžaduje, aby aj v prípade skráteného odôvodnenia odvolací súd zaujal jasné stanovisko k podstatným vyjadreniam strán predneseným v konaní na súde prvej inštancie. Povinnosťou odvolacieho súdu je podľa citovaného ustanovenia aj vysporiadanie sa s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní. Za podstatný je však potrebné považovať len taký argument, ktorý je relevantný, teda má vecnú súvislosť s prejednanou vecou a zároveň je takej povahy, že v prípade jeho preukázania (samostatne alebo v spojitosti s ostatnými okolnosťami) môže priniesť rozhodnutie priaznivejšie pre odvolateľa.

13. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že žalobca v odvolaní neuviedol žiadne nové skutkové či právne argumenty, okrem tých, ktoré uviedol už v konaní pred súdom prvej inštancie. Odvolací súd rovnako dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa náležitým spôsobom v napadnutom rozsudku so skutkovými tvrdeniami a ich preukázania vypořiadal. Vzhľadom na skutkový a právny stav prejednáwanej veci je odôvodnenie súdu prvej inštancie nielen správne, ale aj presvedčivé a vyčerpávajúce. Keďže žalobca ani v odvolaní neuviedol žiadne nové podstatné tvrdenie, nebola naplnená žiadna zo skutočností s ktorými ustanovenie § 387 ods. 3 CSP spája vznik povinnosti odvolacieho súdu sa nad rámec skonštatovania správnosti dôvodov napadnutého rozsudku vypořiadat' s podstatnými tvrdeniami odvolateľa.

14. Odvolací súd z dôvodu zdôraznenia správnosti napadnutého rozsudku podľa § 387 ods. 2 CSP uvádza nasledovné. Ako správne už konštatoval súd prvej inštancie, žalobca si v konaní uplatnil nárok na zaplatenie sumy 41 eur s prísl., titulom dlžného poistného v zmysle uzatvorenej poistnej zmluvy č. 6815151309 so žalovaným, predmetom ktorej bolo poistenie motorového vozidla zn. X., typ I., VIN: Z s dohodnutým ročným poistným vo výške 82 eur rozdelené na 2 splátky vo výške 41 eur, so splatnosťou 1. splátky dňa 02.05.2014 za obdobie od 02.05.2014 do 02.11.2014 a 2. splátky dňa 02.11.2014 za obdobie od 02.11.2014 do 01.05.2015. Dňa 02.12.2014 došlo v súlade s § 9 ods. 1 a ods. 2 Zákona o povinnom zmluvnom poistení k zániku poistenia a žalovanému tak vznikla povinnosť uhradiť 2. splátku poistného vo výške 41 eur. Nakoľko zo žaloby a ani z priložených dôkazných prostriedkov žalobcu nevyplynulo, že by došlo v poistnom období ku škodovej udalosti, súd prvej inštancie postupoval v zmysle § 11 ods. 11 Zákona o povinnom zmluvnom poistení a priznal žalobcovi pomernú časť poistného ku dňu, keď poistenie zodpovednosti zaniklo, t.j. za obdobie od 02.11.2014 do 02.12.2014. Tvrdenie žalobcu v podanom odvolaní, že súd mal postupovať v zmysle § 151 ods. 1 CSP neobstojí, nakoľko ustanovenie § 150 CSP zakotvuje jednu zo základných procesných povinností strán sporu, a to povinnosť tvrdiť. Stranu sporu zaťažuje bremeno tvrdenia (onus dicendi). Schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom (onus probandi) je predpokladom pre úspech v spore. Nesplnenie povinnosti tvrdiť, resp. nesplnenie povinnosti „relevantne“ tvrdiť (uviesť tvrdenia z hľadiska ich kvality pravdivé, úplné, podstatné a rozhodujúce) má pre stranu sporu procesnoprávnu sankciu. Táto sankcia má podobu prehry sporu. Prejaví sa teda v meritórnom rozhodnutí veci. Povinnosť strany sporu tvrdiť má kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu. Žalobca síce v podanej žalobe tvrdil, že v poistnom období došlo ku škodovej udalosti zakladajúca tak priznanie nároku podľa § 11 ods. 13 Zákona o povinnom zmluvnom poistení, avšak žiadnymi dôkazmi svoje tvrdenia nepodložil, čiže tak nebola splnená podmienka svoj nárok uplatňujúci si v spore hodnoverne preukázať požadovanými dôkazmi. Na základe toho, tak súd prvej inštancie správne vyhodnotil s poukazom na dôkazy v spore predložené a žalobu v časti o zaplatenie sumy 34,17 eur s prísl. zamietol, keď priznal žalobcovi nárok len na pomernú časť dlžného poistného vo výške 6,83 eura s prísl. s poukazom na § 11 ods. 11 Zákona o povinnom zmluvnom poistení, t.j. za obdobie od 02.11.2014 do 02.12.2014, kedy došlo k zániku poistného z dôvodu, že žalovaný dlžné poistné neuhradil do jedného mesiaca od dátumu jeho splatnosti (02.11.2014). Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne aplikoval platnú právnu úpravu, vysporiadal sa so všetkými aspektmi zisteného skutkového stavu a podrobne svoje rozhodnutie odôvodnil. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je dostatočné, logické, presvedčivé a právne správne, obsahuje odpovede na všetky relevantné právne otázky v konaní vznesené, a ktoré v súlade s procesnými zásadami formulovanými v Civilnom sporovom poriadku aj boli aplikované.

15. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 a ods. 2 CSP v jeho napadnutej časti II. výroku potvrdil.

16. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 s použitím § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi nepriznal, aj keď žalovaný mal v odvolacom konaní plný úspech, nakoľko mu v odvolacom konaní trovy konania nevznikli.

17. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 až § 423 CSP pripúšťa. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 CSP.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.